

doi.org/10.34765/sp.0120.a02

METODY FINANSOWANIA KONIUNKTURY GOSPODARCZEJ W NIEMCZECH. POLITYKA PIENIĘŻNO-WALUTOWA BANKU RZESZY W LATACH 1929–1939 (CZĘŚĆ I)

Streszczenie

Artykuł zawiera analizę polityki pieniężno-walutowej Banku Rzeszy w latach 1929–39 ze zwróceniem szczególnej uwagi na jego podwójną rolę w tym okresie: było to źródło pieniądza, z którego finansowano potrzeby Skarbu Państwa oraz najskuteczniejszy czynnik oddziaływania na rynek pieniężny i skarbowy. Głównym zadaniem polityki pieniężnej i walutowej Banku Rzeszy było przywrócenie zaufania do marki niemieckiej i utrzymanie jej kursu na poziomie parytetu. Chodziło przede wszystkim o zaufanie zagranicznych sfer finansowych, bowiem krajowe nie odgrywały żadnej roli na skutek dewastacji kapitalizacyjnej dokonanej przez hiperinflację. Plan Dewesa stworzył możliwości napływu zagranicznych kapitałów, które dostarczały dewiz będących prawnym zabezpieczeniem emisji not Banku Rzeszy. 15 czerwca 1939 r. kanclerz Rzeszy podpisał nową ustawę o „niemieckim Banku Rzeszy”. Ustawa ta była wyrazem zmian, jakie nastąpiły w ostatnich latach w Niemczech w poglądach na rolę banku centralnego.

Słowa kluczowe: Niemcy, Bank Rzeszy, polityka pieniężna, wierzyciele zagraniczni, koniunktura gospodarcza.

Kody JEL: E52, E58, F31, F 32, N14